

Козаченко В.

АНАЛІЗ ПРОБЛЕМ МЕТАЛУРГІЙНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ І ШЛЯХИ ЇХНЬОГО ВИРІШЕННЯ

Незважаючи на певні досягнення, що має одна з потужних галузей української економіки – металургійна, в неї дуже проблемною була й залишається ситуація з обсягами і динамікою споживання готової металопродукції на внутрішньому ринку, які значно відстають від виробництва. Це свідчить про незатребуваність сталі на внутрішньому ринку, наслідком чого є життєва необхідність її експорту, що ставить галузь у залежність від зовнішніх ринків збуту. Окрім того, незважаючи на доволі значні обсяги виробництва металу, частка української металургії в глобальному обсязі як виплавки сталі, так і сталеплавильних потужностей є невеликою і в останні роки не перевищувала 2% й стабільно знижувалася, що свідчить про низьку спроможність впливати на світовий металургійний ринок і необхідність підлаштовуватися під його тенденції. Технологічна структура виплавки сталі в Україні є неефективною і помітно відстає від загальносвітових показників. Так, порівняно з провідними країнами-металовиробниками, частка сталі, розливої на МБЛЗ (машина безперервного лиття заготовок), в Україні майже вдвічі нижча, а виплавленої в електропечах – майже в 4 рази.

В умовах сучасного стану на світовому ринку металу, значного обсягу профіциту його в Україні, загальної негативної динаміки галузевої діяльності і відставання за ефективністю виробництва від зарубіжних аналогів подальший розвиток вітчизняної металургійної промисловості має базуватися на таких «чотирьох китах»:

- пріоритетному розвитку внутрішнього ринку металопродукції, що забезпечить стабільніший збут виробленої продукції і зменшить залежність від коливань світової кон'юнктури;

- інтенсифікації проведення і впровадження інноваційних розробок зі створення принципово нових техніко-технологічних металургійних рішень, що забезпечить внутрішній попит на власні науково-технічні й інноваційні розробки, сприятиме зниженню собівартості продукції за рахунок зменшення ресурсо- та енергоємності на всіх етапах виробництва, підвищенню екологічності виробничого процесу, удосконаленню сортаменту металопродукції, яка випускається;

- підготовці фахівців нового покоління, які відрізнятимуться вищим рівнем цифрової культури, будуть здатні до глибокого поєднання і всебічного застосування сучасних технологій у виробництві і будуть готові до безперервного навчання;

- державно-приватному партнерстві, що допоможе у визначенні стратегічних рамкових цілей і завдань розвитку галузі, поліпшенні інституційних умов взаємодії виробництва з наукою й інвесторами.

Основними завданнями модернізації металургійного виробництва є зменшення його ресурсо- та енергоємності, скорочення викидів шкідливих речовин, покращення умов праці (підвищення соціальної захищеності робітників і зниження рівня виробничого травматизму), переорієнтація на індивідуальні потреби й вимоги споживачів для зайняття нових ринкових ніш і закріплення на традиційних позиціях.

Роботу виконано під керівництвом доцента кафедри Економіки та менеджменту Юхнова Б.Ю.